

ĐỐI THỦ SỢ HÃI VÀ YÊU THƯƠNG

Tình yêu là vẻ đẹp của tâm hồn.

Thánh Augustine

Mới đây John và tôi cùng tham gia buổi hỏi đáp về hôn nhân tại một trong những hội thánh chúng tôi thích nhất. Buổi nhóm tối Chủ nhật này tổ chức trong vòng những người cảm thấy như thể là trong gia đình. Khi buổi nhóm kết thúc, một câu hỏi quan trọng được nêu lên. “Sau hơn 30 năm lấy nhau, có điều gì mà ông bà nhìn lại mà tiếc là đáng lí mình sẽ làm khác đi không? Câu hỏi này dành cho tôi trả lời. Thời gian không nhiều, tôi muốn nói thành thật và ngắn gọn. Tôi thở sâu và thú nhận, “Tôi đáng lí cho phép chồng tôi cái quyền mắc nhiều lỗi lầm hơn và tôi sẽ yêu chồng tôi không chút sợ hãi gì.”

Như thế là có một luồng điện chạy qua đám đông. Từ chỗ tôi ngồi tôi thấy nam, nữ vội lau nước mắt; có tiếng thở dài và những cái gật đầu im lặng. Sợ hãi là đối thủ lớn nhất của tình yêu . . . nó có sức mạnh công phá rất lớn.

Có nhiều điều tôi sợ trong hôn nhân nhưng chưa hề xảy ra. Những lo lắng làm tôi khốn khổ vào ban đêm thì sáng ra không có gì cả. Tương lai cuộc đời tôi không ảm đảm như tôi tưởng. Điều này không phải là vì tôi lên kế hoạch giỏi mà vì sự thành tín không phai của Chúa.

Tôi không thích mắc lỗi lầm cũng như không thích người

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

kế bên. Nhưng ngẫm nghĩ lại tôi đáng lí ra phải liêu lĩnh hơn. Tôi không hề biết nỗi sợ của tôi đã cướp đi của vợ chồng tôi rất nhiều phước hạnh của thiên đàng. Tôi biết điều này . . . sợ hãi là kẻ tư vấn hôn nhân kinh khủng nhất. Nó làm tê liệt và trói buộc những gì mà tình yêu mong muốn biểu lộ. Dù ta có nhận ra hay không, tình yêu và sự liêu lĩnh kết nối mật thiết với nhau.

Tôi được trưởng dưỡng trong một gia đình mà sợ hãi ngự trị thay vì tình yêu. Sợ hãi liên tục có tiếng nói trong hôn nhân cha mẹ tôi. Nó len lỏi vào tình bạn hữu của họ, ngay cả làm tê liệt tài chánh gia đình chúng tôi. Không bao giờ đủ tiền, không bao giờ đủ yêu thương và không bao giờ đủ tin tưởng. Sợ hãi vang vọng từ trong bốn bức tường nhà cha mẹ tôi và dội lại. Cha tôi là thợ xây dựng, nhưng nỗi sợ đã làm cho chúng tôi sống trong những ngôi nhà mà không hề cảm thấy là mái ấm. Không biết bao nhiêu đêm em tôi và tôi nằm trên giường vất vả để ngủ vì cha mẹ tôi cãi vã nhau vào ban đêm. Bởi ánh đèn pin tôi viết vài trang nhật kí và thê trong bóng tối. Tôi nghĩ dòng hồi kí này sẽ bảo vệ tôi. Tôi tự hứa với bản thân rằng tôi không bao giờ để bị tổn thương. Cha mẹ tôi cuối cùng đã li dị - hai lần - rồi cuộc họ chia tay như là kẻ thù thay vì bạn bè.

Khi tôi trở thành cơ đốc nhân, lòng tôi đã tìm thấy một mái ấm, nhưng điều đó không có nghĩa là tôi biết cách hành xử trong gia đình. Vào thập kỷ đầu lấy nhau, tôi phải đối mặt với nhiều bức tường mà tôi đã xây lên lúc còn nhỏ. Không chịu để cho mình bị tổn thương nghĩa là tôi không biết cách để tha thứ hay được tha thứ. Những sợi dây vô hình này đã cột trói tôi và gần như làm tắt ngấm hôn nhân chúng tôi. Chồng tôi thì không giống gì cha tôi, và tôi cũng không giống gì mẹ tôi, nhưng có những lúc bất đồng khi tôi nhắc lại những lời gây thương tổn mà tôi học khi cha mẹ tôi bất đồng lúc tôi sắp ngủ.

Tôi đã đem cái nỗi sợ di truyền của họ vào tương lai của tôi, và tôi cần chấm dứt trước khi nó xâm nhập vào gia đình chúng tôi. Những khiếm khuyết của John đã phơi bày

những thiếu sót của tôi ở bình diện lớn hơn tôi tưởng. Thay vì làm những gì tôi biết là đúng, tôi làm theo kịch bản tôi học hồi còn nhỏ.

Dù tôi đã được tha thứ nhiều, nhưng tôi lại trao ban cho chồng tôi chút đỉnh lòng xót thương như một kẻ ăn mày. Giao ước hôn nhân của chúng tôi sớm trở thành một hợp đồng, và trong thời gian đó tình yêu của chúng tôi bị giảm sút.

Tôi không chịu yêu chồng tôi không chút sợ hãi vì tôi quá sợ hãi.

Trong nỗ lực bảo vệ bản thân, tôi bắt đầu lấy lại nhiều phần đất trong tấm lòng của tôi. Trong vài năm đầu của hôn nhân chúng tôi, tôi học được rằng John đã mang sự khiêu dâm và thủ dâm vào hôn nhân của chúng tôi (Tôi và John đã rất cởi mở về chuyện này.) Quên mất rằng John đã rất tha thứ cho tôi về quá khứ của tôi, tôi lại xa lánh anh. Không biết sao lời khuyên của Chúa Giê-su là hãy tha thứ như chúng ta đã được thứ tha đã biến mất khi tôi thấy John phạm tội. Tôi sống trong nỗi sợ và làm cho chồng tôi thấy xấu hổ khi anh tranh chiến để thoát khỏi, nhưng tôi lại không giúp gì cho anh ấy. Tôi không xem đó là thử thách của chúng tôi . . . mà là thử thách của anh. Một phần lí do tôi không giúp là vì tôi bắt đầu cảm thấy gánh nặng quá khứ của tôi đang đè nặng tôi và hậu quả là tôi tin tôi không xứng đáng với những gì tôi đã trải qua.

Chúng tôi bắt đầu đấu đá liên tục. Về mặt cảm xúc tôi xa lánh và đứng xa quan sát chồng tôi tranh chiến. Ở một mức độ nào đó thì việc phán xét anh làm cho tôi cảm thấy an toàn. Nếu anh không thay đổi, tôi không cần phải tha thứ cho anh. Chuyện này khiến cho các lĩnh vực khác trong đời sống chúng tôi bị căng thẳng. Tôi biết chắc là việc này làm cho vài năm đầu của chúng tôi gặp khó khăn không cần thiết.

Một đêm nọ sau khi quá giận dữ và tan vỡ, tôi kêu cầu với Chúa, “Con sẽ tha thứ cho chồng con khi anh ấy thay đổi.”

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Về phần tôi, mọi sự tin tưởng giữa chồng tôi và tôi đã đổ vỡ, và tôi không muốn bị thất vọng lần nữa. Chúa trả lời lời tuyên bố của tôi bằng một câu hỏi: "Lisa, con có tin cậy Ta không?"

"Dạ có."

"Tốt, ta cần con tha thứ cho John để chồng con có thể thay đổi."

Thậm chí Ngài ban cho tôi những lời để nói: "Em tin anh muốn thay đổi nên em tha thứ cho anh."

Điều này trái với kịch bản mà tôi đã soạn, "Em sẽ tin anh hối tiếc khi anh thay đổi."

Lối suy nghĩ đó đẩy tôi đi xa khỏi những gì mà tôi biết là Chúa dẫn dắt tôi. Khi tôi đủ lòng xót thương với John không chút điều kiện thì sự chữa lành bắt đầu cho cả hai chúng tôi. Anh có thể thoát khỏi bóng tối xấu hổ và bước vào ánh sáng, nơi mà anh tìm được sự tự do khỏi sự trói buộc. Việc thay đổi trong nhận thức này là một bước ngoặt. Tôi có thể tin cậy Đức Chúa Trời không hề đổi thay.

Tình Yêu Không Chút Sợ Hãi

Yêu không chút sợ hãi không dựa trên lối sống của một người mà dựa trên sự thành tín của Đức Chúa Trời. Khi tôi xưng tội lỗi và những tranh chiến của tôi cho Chúa Cha trong Danh Chúa Giê-su, tôi không hề xấu hổ nữa. Ngài tin rằng tương lai của tôi sẽ tốt đẹp hơn.

Không ngạc nhiên gì khi người ta làm chúng ta thất vọng trong khi chúng ta bắt đầu bố thí chút yêu thương theo tỉ lệ vi phạm của họ để giảm thiểu rủi ro trong tương lai. Sợ đủ thứ chuyện . . . khiến chúng ta chững lại. C.S.Lewis giải thích một cách khôn ngoan những sai lầm của cách tiếp cận này trong cuốn sách của ông *The Four Loves*:

Yêu là chấp nhận bị tổn thương. Yêu bất cứ thứ gì thì con tim của bạn cũng bị tan vỡ. Nếu bạn muốn đảm

bảo là bạn giữ nó an toàn thì bạn không nên trao tim bạn cho ai cả, kể cả cho thú vật. Hãy gói con tim bạn bằng những thú vui và những xa hoa; tránh mọi sự dính dáng với ai. Hãy khóa chặt trong két sắt hay trong quan tài của sự ích kỷ. Nhưng dù tim bạn trong két sắt, an toàn, không cử động, không có không khí thì nó cũng thay đổi. Nó sẽ không đổ vỡ; nó sẽ không tan vỡ, không thể xuyên thủng, không thể cứu vãn luôn. Nên yêu là phải bị tổn thương.

Bạn hiểu vấn đề. *Yêu là phải bị tổn thương*. Có lẽ chúng ta không thích lối so sánh này, nhưng tôi học được rằng không có cách nào để tránh chuyện này. (Hãy tin tôi đi, tôi đã thử rồi.) Nhưng đừng tưởng rằng bị tổn thương nghĩa là bạn ở vào vị trí bị xâm phạm. Thật ra, dường như là bạn đặt mình vào vị trí bất khả xâm phạm thì đúng hơn, vì tình yêu không bao giờ thất bại.

Nào ta hãy nói thêm một ít về việc bị tổn thương. Một định nghĩa về *bị tổn thương* là "bị phơi bày." *Bị tổn thương* rất dễ giống với việc bị lộ trần. Bị lộ trần thì nguy hiểm vì không có gì để che giấu và không có gì được bảo vệ. Tình yêu là một nơi an toàn lí tưởng, nơi mà bạn trần truội mà không thấy hổ thẹn.

Nền văn hóa của chúng ta đã nhảy từ sự trần trụi đến tình dục rất nhanh. Tôi muốn khẳng định việc trần trụi và không chút sợ hãi với một tấm lòng được phơi bày ra hết. Chúng ta sẽ ở vị trí vững vàng hơn hết khi chúng ta đứng cõi mở trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta. Thà trần trụi trước mặt Đức Chúa Trời hơn là che đậy cách vô vọng cái phạm tục của loài người bằng tấm vải của sự xấu hổ hay chiếc áo của sự công bình riêng.

Chúa Giê-su trở nên bị tổn thương vì cố chúng ta khi Ngài bị lộ trần bản chất thiên thượng để trở thành như chúng ta để chúng ta có thể trở nên giống như Ngài. Chúa Giê-su trở nên bị tổn thương để bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Đây là lí do chúng ta có thể

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

yêu không chút sợ hãi. .. tin không chút do dự... và hy vọng không chút e dè.

Nếu bạn muốn yêu không chút sợ hãi, thì hãy làm đi và tin một cách mãnh liệt. Hãy neo hy vọng của bạn vào trứng nước sâu.

Đức tin, hy vọng và tình yêu: ba thứ này còn đến đời đời. Nó sống hài hòa nhau để mang lại cho chúng ta sức mạnh để đứng vững. Điều lớn lao hơn hết trong ba sức mạnh này là tình yêu. Không có tình yêu thì không có hành động đức tin thật sự, và không có tình yêu thì không có hy vọng.

Đức Chúa Trời là tình yêu. Tình yêu không hề thất bại và không gì giao phó cho tình yêu mà lại bị mất, và mọi thứ được phát sinh từ tình yêu thì không thể tàn rụi. Nhưng có một số nơi tình yêu không thể tăng trưởng; tình yêu không thể phát triển khi sống chung với đối thủ của nó, là sợ hãi. Sợ hãi có kết cuộc - thật ra sợ hãi là ngõ cụt. Sợ hãi là linh gian ác dẫn tới thống khổ. Sợ hãi khuyên lớn từ cái bóng của nghi ngờ, trong khi đó tình yêu lãnh hội sự khôn ngoan từ ánh sáng của đức tin. Nếu bạn để ý đến lời khuyên của sợ hãi quá lâu hay quá kỹ . . . bạn sẽ thất bại.

Cách đây nhiều năm khi tôi viết cuốn sách đầu tiên, tôi có một khả thi rằng trái ngược với sợ hãi không phải là đức tin hay can đảm . . . mà đó là tình yêu. Đáng lí ra tôi phải nhớ bài học từ lúc nhỏ đó là chính tình yêu đã làm cho Sư tử nhút nhác thành can đảm trong câu chuyện *The Wizard of Oz*. Ý niệm này được bày tỏ khi khi lồng những phẩm tính đối kháng của sợ hãi vào 1 Cô-rinh-tô 13:

**trái ngược với
sợ hãi không
phải là đức
tin hay can
đảm . . . mà
đó là tình yêu.**

Sợ hãi không nhẫn nhục, không nhân từ, hay ghen ghét, hay khoe khoang, hay kiêu ngạo, hay hiểm nhả, hay tìm tư lợi, hay dễ nóng giận, hay ghi nhớ việc ác, hay vui về việc bất chính nhưng không vui trong sự thật. Sợ hãi không dung thứ gì, không tin tưởng thứ gì, không hy

vọng thứ gì, không chịu đựng thứ gì. Sợ hãi sẽ chấm dứt.

Kết quả và động lực của sợ hãi là đối nghịch với con đường của tình yêu. Bất kỳ việc tốt nào tôi đã làm, bất kỳ bài học nào tôi đã học được trong cuộc sống, đã thành hiện thực khi tôi di chuyển vượt qua bức màn sợ hãi.

Có những người tìm kiếm thích mạo hiểm. Họ dũng cảm, nhưng chỉ có những người yêu thương mới không sợ hãi.

Đức Chúa Trời là tình yêu. Tình yêu thì không sợ hãi. Đức Chúa Trời không sợ hãi. Chúng ta thuộc về Chúa. Chúng ta có thể yêu thương không chút sợ hãi. Chúng ta được đặt ở vị trí để yêu thương không chút sợ hãi khi chúng ta đón nhận tình yêu không chút sợ hãi của Chúa dành cho chúng ta. Những ai yêu không chút sợ hãi . . . sẽ sống không chút sợ hãi.

Có lẽ tiến trình này dường như quá rõ ràng, tuy nhiên có những người hành xử như thể Chúa bất ngờ. Chúng ta hoảng sợ hay giận dữ bởi những gì chúng ta nghe và thấy, và chúng ta tưởng tượng phản ứng của Ngài đối với sự tàn bạo, sự gian ác và tai họa sẽ giống như phản ứng của chúng ta. Nhưng không phải vậy.

Tình Yêu Trọn Vẹn

Không có động cơ của tình yêu thì người dũng cảm chỉ “nổ” mà thôi. Hành động của họ được thúc đẩy để gây ấn tượng cho người khác thay vì thể hiện tình yêu. Làm ra vẻ dũng cảm không đủ, vì phần lớn những việc làm can đảm mà ai cũng có thể làm để là đặt mình ở chỗ nguy hiểm vì có người khác. Điều này có nghĩa là có những lúc chúng ta phó sự sống thay vì chỗi dậy trong cuộc chiến.

Chẳng có tình yêu nào vĩ đại hơn là tình yêu của người chịu hy sinh tính mạng cho bạn hữu mình.
(Giăng 15:13)

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Bản Diễn Ý dịch,

Người có tình yêu lớn nhất là người hy sinh tính mạng vì bạn hữu.

Hành động này không phải để phô trương . . . mà vì bạn hữu. 1 Cô-rinh-tô 13:3 đánh giá sự can đảm và hy sinh mà không có tình yêu như thế này:

Dù tôi phân phát tất cả gia tài của tôi cho người nghèo, và hy sinh thân thể để chịu thiêu đốt, nhưng không có tình yêu thương thì cũng chẳng ích lợi gì cho tôi.

Việc hứa nguyện sống nghèo khó hay hành động tử đạo mà không có tình yêu không gì khác hơn là sự hy sinh mang tính tôn giáo.

Chúa Giê-su được Cha Ngài yêu thương rất nhiều, và Ngài chọn yêu chúng ta nhiều như Cha yêu Ngài. Tình yêu mang đến cho Ngài sức mạnh để chịu đựng trong đức tin, và chúng ta là khả tượng về hy vọng của Ngài.

Chúa Giê-su yêu tôi bất kể quá khứ của tôi. Ngài không sợ tôi sẽ mắc sai lầm trong tương lai. Ngài biết tôi sẽ mắc sai lầm. Dù tất cả chúng ta mắc những lỗi lầm, điều đó không có nghĩa là bạn là một lầm lỗi. Nếu bạn nghĩ bạn là một sự lầm lỗi . . . thì bạn đã mắc lỗi lầm rồi.

Dù tôi có phạm tội, điều đó không có nghĩa tôi là đồ tội lỗi. Bất kể tôi cảm thấy thế nào về điều đó, Chúa Giê-su đã khiến tôi công chính rồi. Phản ứng yêu thương, không chút sợ hãi mà tôi bày tỏ với hy vọng Ngài dành cho tôi là tôn trọng niềm tin tưởng của Ngài bằng đời sống vâng lời.

Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa Cứu Thế, Đấng vốn chẳng biết tội lỗi, trở nên tội lỗi vì chúng ta để nhờ ở trong Chúa Cứu Thế chúng ta trở nên công chính trong Đức Chúa Trời. (2 Cô 5:21)

Chúa Giê-su hứa trở thành giải pháp cho bất kỳ vấn đề

nào của chúng ta. Bạn có thể phí hết thời gian và sức lực tập trung vào tội lỗi của bạn và nó sẽ đi tới đâu cho đến khi tất cả những gì bạn thấy là tội lỗi. Bạn có thể bị choáng ngợp bởi tính chất tội lỗi của bạn và khi nó trở thành nỗi ám ảnh, bạn sẽ quay sang nhìn tội lỗi của người khác. Tôi không hề ngạc nhiên khi tôi học biết rằng một lãnh đạo hèn học với người khác chính là người rất hèn học với bản thân. Khi tôi nhìn bản thân tôi, tôi nhìn thấy những thiếu sót; khi tôi nhìn Chúa Giê-su, những khiếm khuyết của tôi tan biến trong ánh sáng rạng rỡ của Ngài. Tôi thích cái nhìn mà Ngài ban cho tôi tốt đẹp hơn nhiều.

Những người ngửa trông Ngài được chiếu sáng, và mặt họ chẳng hề hổ thẹn. (Thi 34:5)

Chúa Giê-su không cho phép tội lỗi và ngờ vực của chúng ta làm che khuất tình yêu của Ngài. Khi chúng ta cảm thấy bị tổn thương, đây là lúc hay nhất để hướng mắt trong hy vọng thay vì cúi nhìn trong nhục nhã. Tình yêu trọn vẹn của Ngài đề kháng mọi nỗi sợ của chúng ta. Sao tôi lại cho phép những nỗi sợ bất toàn của tôi đề kháng lại tình yêu hoàn hảo của Ngài? Dù tôi không hiểu “lí do” trong chuyện này, tôi học được tôi có thể tin tưởng “Đấng” can dự trong đó. Vì tình yêu của Chúa thì không có đối thủ. Ngài bày tỏ tình yêu cho tôi; vì vậy tôi chọn đặt hy vọng của tôi nơi Ngài. Hãy cho phép tôi thay đổi vài chỗ trong Thi thiên 91 để chúng ta có thể thấy sứ điệp của Chúa dành cho các chị em phụ nữ của Chúa.

Vì nàng trứu mến Ta, Ta sẽ giải cứu nàng; Ta sẽ bảo vệ nàng, vì nàng biết danh Ta.” (c.14)

Khi bạn thật sự suy nghĩ về điều đó. .. làm sao tình yêu đặt chúng ta ở chỗ nguy hiểm khi mà tình yêu không thể thất bại? Tình yêu có sức mạnh chữa lành bất cứ thứ mà cuộc đời làm nó tổn thương.

Có nhiều cách để yêu không chút sợ hãi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Hãy dừng cảm yêu người phối ngẫu của mình là một cách. Con cái và cha mẹ thương yêu nhau không chút sợ hãi. Tình bạn hữu của chúng ta nên được nuôi dưỡng bằng tình yêu thay vì ganh tị, chiếm đoạt và sợ hãi. Bạn có thể yêu những việc bạn làm và những nơi bạn làm việc. Bạn có thể yêu thích làm thành viên của một tổ chức hay hội thánh. Bạn có thể yêu thích đọc sách và vui đùa. Bất kể bạn tìm thấy tình yêu nơi nào đi nữa, sớm muộn gì bạn cũng thấy nhiều thử thách và thất vọng.

Điều này dẫn tới bước kế tiếp: yêu kẻ thù của mình. Sao Chúa Giê-su lại đề nghị một điều như thế?

Vì chính loại tình yêu này tách biệt chiền với dè. Chúng ta khác biệt khi chúng ta yêu những muốn làm hại chúng ta. Khi bạn chọn yêu những kẻ kiên hãm và làm hại bạn . . . một điều gì dịch chuyển. Nếu hoàn cảnh của bạn không thay đổi, bạn không còn bị mắc kẹt nữa; bạn được tự do.

Tôi nhớ có đọc một câu chuyện về một người nô lệ vào suốt thời Nội Chiến, đã quyết định đem người sĩ quan phe miền Nam bị thương đến bệnh viện thay vì bỏ chạy để mặc anh ta ở chiến trường. Đây không phải là một lựa chọn dễ dàng, nhưng quyết định của anh tỏ cho thấy anh đã thật sự được tự do rồi. Hành động này đã giải thoát người sĩ quan một thời gian dài trước khi quân đội miền Bắc đánh bại các phiến quân.

Ai đó đã tuyên bố bạn đã được tự do suốt cả đời rồi và bạn có thể chọn vẫn cứ sống trong nô lệ, hoặc bạn có thể chọn sống tự do khi mà những người khác vẫn nghĩ rằng họ còn kiểm soát bạn. Tôi hiểu nói đến việc làm nô lệ thì không thực tế lắm trong đời sống bạn, tuy nhiên khi người ta cảm thấy bạn mắc nợ họ điều gì đó thì đó là một hình thức nợ. Có những người trông được tự do nhưng lại sống trong nô lệ. Bạn không thể kiểm soát điều người ta nói về bạn hoặc nhận thức của họ về bạn, nhưng bạn có thể chọn cách bạn phản ứng với họ.

Tình yêu chọn lựa. Sợ hãi phản ứng.
Tình yêu thì tự do. Sợ hãi thì trói buộc.
Tình yêu trọn vẹn xua tan sợ hãi.

Dấu Sao Thì Cũng Yêu

Câu trích sau đây của Kent M. Keith thường được cho là của mẹ Teresa vì bà giữ nó bên bà luôn để nhắc bà. Tôi cá là bạn đã nghe một phần câu nói này, nhưng đây là toàn bộ câu nói:

Những Mệnh Lệnh Nghịch Lí

Con người đôi khi rất phi lí, khó hiểu và chỉ nghĩ đến cái tôi.

Nhưng dấu sao cũng yêu thương họ.

Nếu bạn làm điều tốt đẹp, người ta buộc tội bạn về những động cơ ích kỷ.

Nhưng dấu sao cũng làm điều tốt đẹp.

Nếu bạn thành công, bạn lại gặp những người bạn xấu và đụng phải kẻ thù.

Nhưng dấu sao cũng hãy thành công.

Điều tốt đẹp bạn làm hôm nay thì ngày mai sẽ bị quên lãng.

Nhưng dấu sao cũng hãy làm điều tốt đẹp.

Sống thành thật và thẳng thắn sẽ khiến bạn bị tổn thương.

Nhưng dấu sao hãy thành thật và thẳng thắn.

Người con người vĩ đại có những ý tưởng vĩ đại có thể bị những con người nhỏ bé có đầu óc nhỏ nhoi đánh giá thấp.

Nhưng dấu sao cũng hãy suy nghĩ lớn.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Người ta ủng hộ những người thấp cổ bé họng nhưng lại đi theo những người bề trên.

Nhưng dẫu sao hãy đấu tranh cho những người thấp cổ bé họng.

Những gì bạn để nhiều năm tháng xây dựng sẽ bị hủy phá trong chốc lát.

Nhưng dẫu sao hãy xây dựng.

Người ta thật sự cần giúp đỡ nhưng có thể công kích bạn nếu bạn không giúp họ.

Nhưng dẫu sao hãy giúp người ta.

Hãy trao cho đời điều tốt đẹp nhất bạn có và bạn sẽ nhận lại “gáo nước lạnh” vào mặt.

Nhưng dẫu sao hãy trao ban điều tốt nhất.

Người ta sẽ làm bạn thất vọng . . . dẫu sao hãy yêu thương họ. Tôi thấy phần lớn câu chuyện của tôi liên quan đến người khác trong những lời của Keith. Bạn có bao giờ làm thất vọng ai đó chưa? Tôi có. Người ta có thể lắc đầu và xa lánh tôi, than phiền “Cô ta là một nỗi thất vọng.” Kẻ thù lẫn bạn hữu đều sẽ làm bạn tổn thương và sẽ phản bội bạn. Bạn biết nên làm gì . . . dẫu sao hãy yêu thương họ. Nếu bạn muốn xây dựng một cuộc đời không có đối thủ nào thì bạn phải sống vượt lên trên bàn luận và cái tầm thường của phàm nhân.

Tôi biết chuyện này lúc đầu thật phi lí, nhưng khi bạn cho phép người ta cái quyền để học từ những lỗi lầm của họ, bạn sẽ giúp họ hành xử tốt hơn trong tương lai.

Buồn thay, ở điểm này tôi cảm thấy tôi cần đưa ra những ngoại lệ. Những lỗi lầm mà tôi nói đến không có những chuyện sau: lạm dụng, phản bội hay hành động phi pháp. Những lỗi lầm tôi nói là những sai lầm, những hiểu lầm và những phán xét lầm. Những cái này không phải là hành động ẩn chứa những mưu đồ xấu xa, bỉ ổi và tàn bạo trong đó. Cái mà tôi nói đến đó là những điều mà mỗi chúng

ta trải qua khi chúng ta đang đi đúng hướng.

Cả người công chính lẫn kẻ gian ác đều vấp ngã, ẩu đả và sa ngã. Sự khác biệt duy nhất là tình yêu thúc đẩy người công chính đứng dậy. Kẻ ác sẽ ngã quy luôn và thường là cố gắng kéo người khác ngã luôn với họ, nhưng người công chính đứng lên, đỡ người khác dậy và tiến bước (Châm 24:26). Tình yêu luôn chọn đứng dậy.

Nhưng Ngài muốn chúng ta lấy tình yêu thương nói lên sự thật, để trong mọi sự chúng ta tăng trưởng, vươn lên Đấng làm đầu, tức là Chúa Cứu Thế. Nhờ Ngài toàn thân kết hiệp và ăn khớp với nhau do gân cốt hỗ trợ; khi mỗi bộ phận hoạt động thích nghi, thân thể sẽ tăng trưởng và tự gây dựng trong tình yêu thương. (Êph 4:15-16)

Nói những lời lẽ thật trong tình yêu sẽ gây dựng thân thể Chúa. Tình yêu giúp cho sự tăng trưởng trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Những lời độc hại gây ra sự thối nát và chặn đứng quá trình tăng trưởng. Nhưng tình yêu mạnh hơn hận thù và sợ hãi.

Xử Lí Thất Vọng

Thất vọng sẽ được bén rễ khi những mong đợi không được thỏa mãn. Tình yêu tin tưởng điều tốt nhất, khác xa với những đòi hỏi điều tốt nhất. Những mong đợi có thể nhanh chóng chuyển sang những đòi hỏi y như cách mà tình yêu sẽ tăng trưởng và chuyển thành hy vọng.

Tôi tin tưởng chồng tôi, hy vọng cuối cùng của tôi được neo chắc nơi Chúa. Chồng tôi và tôi yêu nhau, nhưng điều đó không có nghĩa chúng tôi không làm thất vọng nhau ... thực tế là chúng tôi có. Thay vì sống như những công dân thất vọng, chúng tôi chọn bỏ đi khỏi những biên giới buồn thảm. Chúng tôi biết ơn về những cơ hội như thế để đóng góp nhau, để cùng đứng vững, học hỏi từ những lỗi lầm của chúng tôi, và tiếp tục tiến bước. Chúng tôi phát hiện ra rằng

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

đây là cách tiếp cận tốt, hơn là chọn cứ sống mãi trong nỗi thất vọng khi chúng tôi cứ chỉ ra những lỗi lầm của nhau từ nhiều góc độ.

Hãy tin tôi đi, có lúc chúng tôi (có lẽ là tôi) nghĩ đó là ý kiến hay. Tôi nghĩ nếu tôi soi mói mỗi một lỗi lầm và bơi móc nó liên tục thì không bao giờ xuất hiện tình yêu trong đó. (Tôi trải qua cái vòng luẩn quẩn này liên quan đến lỗi lầm của John và của tôi).

Cách làm này không mang lại kết quả gì vì suy nghĩ của tôi cũng sai lầm. Trái lại, đây là điều đã xảy ra. Chúng tôi đã rơi vào lối mòn là cứ thấy lỗi lầm của nhau đến nỗi chúng tôi bắt đầu mong đợi những điều tồi tệ của nhau thay vì tin tưởng những điều tốt nhất. Cả hai chúng tôi phát hiện ở nhau những gì chúng tôi mong tìm.

Tôi yêu hết thảy các con tôi, nhưng điều đó không có nghĩa là mối quan hệ của chúng tôi không trải qua những thất vọng. Qua những lúc như thế vài người trong chúng tôi, thường là tôi làm thất vọng chúng - nhưng nó là một phần trong mối quan hệ của chúng tôi. Tôi cũng có các người bạn làm tôi đã làm họ thất vọng.

Thật vọng không có nghĩa là tình yêu của bạn đã chết; mà nó chỉ có nghĩa rằng đây là lúc hãy lên kế hoạch cho một cuộc hẹn với Đức Thánh Linh và nhận vài lời khuyên. Tình yêu đòi hỏi sự tham gia, và sự tham gia đích thực đòi hỏi có những thắc mắc và những vấn đề dễ gây tổn thương nhau.

Dù tôi không thể mong chồng tôi, con tôi hay bạn bè tôi làm cho tôi như Chúa Giê-su đã làm cho tôi. Nếu tôi mắc sai lầm nghĩ như thế và đặt người thân của tôi vào chỗ của Chúa, họ không thể làm gì khác hơn là làm tôi thất vọng vì tôi đặt họ ở vị trí mà họ không thể nào làm được.

Rốt cuộc, lỗi ở đây không phải là lỗi của họ mà là lỗi ở những mong đợi của tôi.

Khi bạn mong điều tốt đẹp nhất mà người ta lại làm điều tồi tệ nhất . . . bạn sẽ là người thất vọng nhất. Khi bạn

tin điều tốt đẹp nhất mà người ta làm điều tồi tệ nhất, thì bạn hiểu ra rằng câu chuyện của họ chưa chấm hết.

Khi bạn cảm thấy bị áp lực để phán xét và loại bỏ người mà Chúa kêu gọi bạn gây dựng, thì đó là kiểu tự vệ máy móc. Vâng, có những người bạn phải xa lánh vì không có sự đồng thuận. Nhưng cũng có những người có thể tránh xa bạn. Nhưng thường không phải là người ta xa lánh bạn mà vì họ không muốn bị tổn thương một lần nữa do họ đã bị thương tổn trước đây rồi.

Chúa luôn tin những điều tốt đẹp nơi tôi hơn là tôi tin về bản thân tôi. Ngài không nhắc lại quá khứ của tôi, vì Ngài nắm giữ tương lai của tôi. Ngài kéo tôi ra khỏi tính hèn nhát và sợ hãi để khai thác điều tốt đẹp nhất của Ngài trong tôi. Phao lô cũng có một vài tranh chiến về lòng mong đợi của ông nơi hội thánh người Cô-rinh-tô:

Tôi e rằng khi tôi đến, tôi không thấy anh chị em như tôi mong ước và anh chị em cũng không thấy tôi như anh chị em mong ước. Tôi sợ rằng trong vòng anh chị em vẫn còn cãi vã, ganh tị, giận dữ, tranh dành, bêu xấu, dèm pha, kiêu căng và hỗn loạn. (2 Cô 12:20-BPT)

Chúng ta hãy chấm dứt mong đợi điều thất vọng, vì điều gì chúng ta mời gọi nó sẽ tới. Đòi hỏi quá nhiều, không chịu tán đồng cho đến khi sự việc xảy ra sẽ làm cho chúng ta bị cô lập và giận dữ, cũng giống như từ chối không chịu ước mơ khiến chúng ta vô vọng. Nào ta hãy tin tưởng nơi người khác những gì chúng ta muốn họ tin tưởng nơi chúng ta . . . điều tốt đẹp nhất chưa đến. Nào ta hãy tin những lỗi lầm của họ chỉ là những “lỗi một lần” thôi. Lỗi lầm của bạn không có quyền định đoạt đích đến của bạn.

Bạn có thể đáp ứng với Chúa Giê-su hay bạn có thể bực bội với quá khứ của bạn. Chỉ mình bạn nắm giữ cái quyền đó.

Chúng ta cắt đứt người khác không chút xót thương khi chính chúng ta không có khả thi về lòng thương xót.

Con Đường của Sự Hãi

Sợ hãi sẽ trả giá. Nó sẽ làm cho bạn bị che mắt. Nó cướp đi sức mạnh, giấc mơ, mối quan hệ, tiền bạc, đức tin và hy vọng của bạn. Sự hãi muốn tước đoạt mọi thứ mà tình yêu ban tặng cách miễn phí. Sự hãi không đôi khi không xuất đầu lộ diện nhưng sự công kích của nó thì vô cùng khủng khiếp.

Sợ hãi không tôn trọng giây phút nghỉ ngơi của bạn . . . nó xâm nhập vào giấc ngủ của bạn bằng cách làm méo mó giấc mơ của bạn.

Sợ hãi là một sức mạnh, một lực đối kháng với quyền năng, tình yêu và sự tiết độ của Đức Thánh Linh. Sự hãi đến đến làm tê liệt bạn cũng như Thánh Linh đến phóng thích bạn.

Sợ hãi sẽ không chỉ cướp của bạn rất nhiều cơ hội để tăng trưởng mà còn muốn cướp đi cái nhìn về tương lai của bạn. Cả tình yêu và sự hãi đều có một kế hoạch cho cuộc đời bạn. Một cái thì tốt đẹp; còn cái kia là độc hại.

Con Đường của Tình Yêu

Ngược lại, tình yêu là rời rộng. Nó tìm kiếm để phục hồi mối quan hệ, ước mơ và hy vọng của bạn. Mỗi người trong chúng ta đều có thể tiếp cận con đường của tình yêu mà đã được Chúa hứa. Nhưng thật là sai lầm khi tưởng tượng rằng những lời hứa hẹn của tình yêu sẽ dính chặt vào tấm áo sợ hãi. Chúa mong đợi vá cái mối bằng những điều mới.

Không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu làm như thế, bầu da sẽ nứt, rượu chảy hết mà bầu cũng hư; nhưng người ta đổ rượu mới vào bầu da mới, thế là giữ được cả hai. (Mat 9:17)

Có một điều gì đó mới trong bạn mà sự hãi muốn cầm giữ. Đừng để nó làm chuyện đó. Tình yêu của người không sợ đòi hỏi một gói hàng mới hoàn toàn. Một khi bạn đón

nhận rựu mới của tình yêu, bạn sẽ bắt đầu nhìn mọi thứ một cách khác hẳn. Những thứ bạn thấy trước đây là gai mắt thì bây giờ bạn xem nó là cơ hội để phục vụ. Bạn sẽ tìm kiếm cách nào đó để trở nên người bao dung thay vì đeo đuổi đời sống giấu diếm. Tình yêu tìm kiếm loại bỏ sợ hãi.

Người Phụ Nữ Không Sợ Hãi

Năm rồi một người bạn gởi cho tôi một tấm thiệp sinh nhật mà tôi rất thích nên tôi gắn nó trên cái gương. Phía trước mô tả một cô gái trẻ mặc cái quần chắp vá và có ghi dòng chữ, “Đây không phải là quần áo, mà đây là thái độ.” Nói cách khác, vấn đề không phải là bạn mặc mà là cách bạn mặc. Tình yêu phải được choàng vào cách dũng cảm. Tình yêu là điều gì đó bạn phải vun đắp.

không có gì
hấp dẫn hơn
là một người
phụ nữ không
chút sợ hãi.

Tôi sẽ nói cho bạn một sự thật thẳng thừng này: không có gì hấp dẫn hơn là một người phụ nữ không chút sợ hãi.

Không phải là một phụ nữ xề xòa mà là một phụ nữ không chút sợ hãi. Những người con gái không chút sợ hãi sẽ mặc lấy các lời hứa của Chúa mà được thắp sáng bằng đức tin. Nhìn thấy bản thân mình là chuyện của con người, nhưng chúng ta được khuyên là hãy tra xét bản thân theo ánh sáng của Lời Chúa. Nhưng chúng ta không làm ơn gì cho mình khi chúng ta xem thường bản thân.

Sợ hãi cân đo đong đếm chúng ta bằng sự bất năng của chúng ta; còn tình yêu - không chút sợ hãi - khai thác khả năng của Chúa.

Sợ hãi thì trợ trợ, còn tình yêu thì thu hút.

Vậy hấp dẫn là hấp dẫn cái gì?

Hãy tin tôi, chuyện này còn hơn là vẻ bên ngoài. Vụ tông xe thu hút chú ý của nhiều người. Để hiểu rõ hơn, ta hãy đào sâu vào từ gốc *hấp dẫn*, nghĩa là “khiến người ta đến gần hay gắn bó.” Nó cũng có nghĩa là “lôi kéo hay thu

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

hút chính mình như nam châm.” Nó cũng có nghĩa “làm phấn khích sở thích và cảm xúc.”

Cuộc đời bạn là cục nam châm hút hoặc là tai họa hoặc là phúc lành. Nên hãy tự hỏi:

Cái gì là cái bạn sợ nhất?

Tình yêu nào thách thức bạn đối diện?

Ai là người bạn không chịu tha thứ cho đến khi họ thay đổi?

Nơi nào mà bạn cân đo đong đếm tình yêu vì sợ hãi và dè chừng?

Bạn có đan dệt cho mình một tấm lưới với những lời tuyên bố đầy sợ hãi không?

Này là lúc hãy lật ngược thế cờ. Bắt đầu tiến trình này cũng dễ như việc vang vọng lại những lời tuyên bố của thiên đàng cho cuộc đời bạn. Để bắt đầu, tôi có soạn ra một lời cầu nguyện cho bạn dựa theo những lời của Phao lô viết cho Ti-mô-thê.

Hỡi con gái yêu dấu của ta, ta cầu nguyện một sự khai phóng lớn lao về ân sủng, tình yêu và bình an tuôn đổ vào đời sống con từ Đức Chúa Trời là Cha và từ Chúa Cứu Thế Giê-su! Ta viết để khích lệ con hãy nhen ngọn lửa về ân tứ thuộc linh Chúa đã ban cho con. Vì Đức Chúa Trời không ban cho con linh nhút nhát sợ hãi, mà Đức Thánh Linh ban cho con quyền năng, tình yêu và sự phán xét sắc bén.

Vậy đừng hổ thẹn về lời chứng của Chúa chúng ta . . .
. . . nhưng hãy chiến thắng mọi điều ác bằng khả thi về quyền năng của Chúa. Ngài ban cho chúng ta sự sống phục sinh và kéo chúng ta đến với chính Ngài qua ơn gọi thánh trên đời sống chúng ta. Ấy không phải vì những việc tốt đẹp chúng ta đã làm, mà vì ý định tốt lành và ân sủng lạ lùng của Ngài mà chúng ta được liên hiệp với Chúa Giê-su Đấng được xúc dầu từ trước buổi sáng thế! (2 Ti 1:2,6-9, diễn ý)

Thế là xong. Hãy xác nhận những lời này như là ý muốn của Chúa dành cho cuộc đời bạn.

Bạn có muốn cầu nguyện với tôi không?

Lạy Cha thiên thượng,

Con nhận lãnh sự khai phóng ân sủng, tình yêu và bình an của Ngài trong đời sống con. Con nhen lại ân tứ thuộc linh mà Ngài đã ban cho con. Chúa ơi, con biết Ngài không ban cho con linh sợ hãi, nên con khước từ lời tư vấn của sợ hãi. Cha ơi, con cảm ơn Ngài vì đã phục hồi những gì kẻ trộm đã cướp của con.

Ngài đã ban cho con Đức Thánh Linh, Đấng ban quyền năng, uy quyền, yêu thương và một tâm trí có sự phân định tốt. Hôm nay con chọn tình yêu. Con không xấu hổ về tin lành, con sẽ không chùn bước trong sợ hãi. Con sẽ yêu không chút sợ hãi.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Có cách nào mà bạn có thể yêu thương không chút sợ hãi?
2. Có vấn đề nào trong hôn nhân bạn mà bạn gán cho là nan đề của chồng bạn thay vì là nan đề của “chúng ta.”?
3. Có lĩnh vực nào mà thiếu đi yếu tố dễ bị tổn thương đã chuyển sang thiếu vắng luôn tình yêu không? Bạn cần có các bước nào để thay đổi cục diện này?
4. Lĩnh vực nào trong cuộc sống mà bạn cho rằng mắc phải lỗi lầm tương đương với việc bạn là một lầm lỗi?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

5. Có chỗ nào bạn đã sa ngã và sợ không dám đứng dậy?
Hãy công khai về chuyện này với bạn bè hay người thân.
6. Hãy phát thảo sự khác biệt giữa một người phụ nữ không sợ hãi với một người phụ nữ xuề xòa?